

blev optaget, der regnede sig for henhørende til dette Mindretal, og han tilføjede, at de ærede Medlemmer af dette Ting vidste jo meget vel, at han altid havde knyttet sine Fordringer nøje til de Former, den danske Forfatning bød.

Jeg tror, at ærede Medlemmer, der har hørt det ærede Medlem Hr. Schmidt tage Ordet her i Salen, vil være enige med mig i, at dette i nogen Grad er noget nyt; men de vil ogsaa være enige med mig i, at det i Virkeligheden her drejer sig om en Selvmodsigelse.

Den tidligere Udenrigsminister Hr. Harald Scavenius og den tidligere Undervisningsminister Hr. Appel har ofte nok fra denne Talerstol haft Lejlighed til overfor det ærede Medlem Hr. Schmidts Opfattelse at fremsætte det Synspunkt, som hidtil alle danske Partier fuldt ud har været enige om, og som det er mit Haab, at alle danske Partier i denne høje Rigsdag ogsaa i Fremtiden, til Gavn for Landets Politik i dette vigtige Spørgsmaal, vil bevare Enigheden om.

De Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Schmidt har gjort sig til Talsmand for, og som i Virkeligheden ogsaa ligger under hele den Tale, han holdt forleden Dag her i Salen, tager Sigte paa at rejse kunstige Mure mellem de forskellige Befolkningsdele i Sønderjylland, selv om disse er udgaaet fra en og samme Stamme, selv om de alt overvejende taler det samme Sprog, selv om de religiøst og konfessionelt tilhører den samme Livsopfattelse, selv om de, i alle Tilfælde alt overvejende, forstaar det danske Sprog. Hans Synspunkter tager Sigte paa, sagde jeg, at rejse kunstige Mure, at skabe Mulighed for, at den i Øjeblikket bestaaende national-politiske Tilstand kan bevares med kommende nye politiske Konstellationer for Øje. Selv om det ærede Medlem ikke paa nogen Maade tænker paa voldelige Grænseforskydninger, som han jo ogsaa har betonet ved denne Lejlighed, siger han udtrykkelig, at han tænker sig ogsaa i de ydre Statsrammer Forholdet mellem Danmark og Tyskland forandret en Gang i Fremtiden.

De Synspunkter, det ærede Medlem tog Ordet for her forleden Dag, adskiller sig derfor ikke paa nogen Maade fra de Synspunkter, han tidligere har fremført. Naar man i den seneste Tid har fulgt de forskellige tyske Blades Artikler om Mindretalsspørgsmaalet — Udtalelser, som væsentlig er blevet sat i Forbindelse med de informatoriske Skoledrøftelser, der for Tiden føres her i København, og hvortil Initiativet

er udgaaet fra dansk Side —, spørger man sig selv, om nu der virkelig staaer noget nyt, noget reelt bagved alle disse forskellige Artikler, der findes i de respektive tyske Blade. Det fremstilles ikke sjældent — det er kun ganske faa Dage siden, at der i et stort tysk Blad stod noget i den Retning — som om man nu virkelig var i Færd med at forberede noget, der i Frisind, i Selvstyre langt skal overgaa det, der er ydet i Nord-slesvig. Det fremstilles ikke sjældent, som man nu ud fra en generel Oversigt over hele Mindretalsproblemet, saaledes som det former sig indenfor det tyske Riges Grænser, vil forme noget nyt; men naar man saa spejder efter dette nye, spejder man for-gæves. Man ser kun Kejserens Klæder.

Det var det første Punkt, som det ærede Medlem Hr. Schmidt udtalte sig om, og han vendte sig saa til det Spørgsmaal, som for Tiden vel nok staaer i Midtpunktet for den offentlige politiske Interesse herhjemme, det saakaldte Afrustningsforslag. Det ærede Medlem udtalte sin varme Sympati for det ærlige Forslag, der her er fremsat fra dansk Side, og han stillede Ærligheden i dette Forslag i Mod sætning til den Uærlighed, der behersker Afrustningsbe-stræbelserne, saaledes som de har fundet Udtryk i de forskellige mod Tyskland og de andre overvundne Stater rettede Fredstraktater. Det ærede Medlem dvælede meget indgaaende ved denne Side af Sagen. Jeg skal ikke følge ham ind paa de Baner, han har betraadt med Hensyn til en ret indgaaende Omtale af Forholdene i en fremmed Stat, men naar det ærede Medlem ud fra nogle almindelige Betragtninger om, at her i Danmark troede jo alle de Herrer paa Folkeforbundet, bemærkede, at nu var man ovenikøbet besluttet paa ved Folkeforbundets Hjælp at bringe Tyskland under vedvarende ydmygende Kontrol, skal jeg hertil sige, at en saadan Udtalelse vidner efter mit Skøn om en fuldkommen Misforstaaelse af de storpolitiske Forhold i Europa.

Det, der er Tale om, og det, der formentlig i den nærmeste Fremtid vil ske, det, der blev behandlet under Folkeforbundsraadets sidste Møde i Genève, er ikke noget som helst andet end en Forberedelse af Ikrafttrædelsen af Bestemmelserne i Versaillesfredens Artikel 213, der taler om Tysklands Forpligtelse til at overlade Militærkontrollen — det franske Ord er Investigation — til Folkeforbundsraadet i Fremtiden i det Omfang, i hvilket Raadet skønner, at en saadan Investigation, en saadan Undersøgelse, er nødvendig. Naar